

Δημοσίευση στο www.capital.gr, 10.4.2012

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΑΞΙΖΕΙ Η ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΥΛΙΚΩΝ ΔΙΧΩΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΑ

Του Ιορδάνη Παραδεισιάδη

Η οικονομική κρίση δεν έχει αφήσει αλώβητο τον κλάδο της θέρμανσης και κλιματισμού. Ιδιαίτερα η δραματική μείωση της οικοδομικής δραστηριότητας έχει περιορίσει τις πωλήσεις με αποτέλεσμα πολλές εταιρείες τόσο της χονδρικής όσο και της λιανικής να αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης. Το σημερινό σημείωμα έχει σκοπό να ασχοληθεί με μία από τις συνέπειες της κρίσης. Την διακίνηση υλικών δίχως τα νόμιμα παραστατικά.

Η αύξηση του ΦΠΑ σε 23% έχει καταστήσει το φαινόμενο ακόμη πιο «συμφέρον» στα μάτια πολλών, μιας και η «εξοικονόμηση» αυξάνεται. Αυτή όμως η πρώτη ανάγνωση είναι λανθασμένη.

Πρώτιστα βέβαια υπάρχει η ηθική ευθύνη όλων μας για την τήρηση του νόμου και την στήριξη της Πατρίδας. Τις συνέπειες της φοροδιαφυγής ζούμε όλοι μας και θα ζήσουν και τα παιδιά μας, με την οικονομική κρίση που μαστίζει την Ελλάδα.

Επιπλέον όμως υπάρχουν και σοβαρότατα μειονεκτήματα για όλους τους εμπλεκόμενους, τα οποία θα προσπαθήσω να περιγράψω. Όλοι οι εμπλεκόμενοι, τελικός καταναλωτής, καταστήματα λιανικής και παραγωγική βιομηχανία, διατρέχουν κατ' αρχάς σοβαρό κίνδυνο να υποστούν κυρώσεις, πρόστιμα – απόρριψη βιβλίων– ποινικές και διοικητικές κυρώσεις, οι οποίες μπορεί να είναι εξοντωτικές.

Ο τελικός καταναλωτής ειδικότερα που αγοράζει δίχως απόδειξη αγοράς δεν έχει καμία εγγύηση για το προϊόν που πάντως πλήρωσε, έστω και χωρίς ΦΠΑ. Το γεγονός αυτό προτρέπει και τον κατασκευαστή αλλά και το κατάστημα να «σπρώξει» δίχως παραστατικά ό,τι προϊόν αμφίβολης ποιότητας έχει ξεμείνει στην αποθήκη του, γνωρίζοντας ότι από αυτήν ειδικά την πώληση δεν πρόκειται να εγερθούν απαιτήσεις.

Η παντελής έλλειψη ευθύνης του κατασκευαστή και του καταστήματος δεν εξαντλείται βέβαια στην αξία του προϊόντος. Αν για παράδειγμα ο αέρας αποξηλώσει από την κακή βάση και παρασύρει από την στέγη έναν ηλιακό συλλέκτη που ο αμελής εγκαταστάτης μοντάρισε απρόσεκτα, τότε ο ατυχής και μέχρι πρότινος «πονηρός» ιδιοκτήτης του ηλιακού θα συναντήσει την παντελή άρνηση και του κατασκευαστή και του εγκαταστάτη ότι τον γνωρίζουν. Αν είναι άτυχος και ο ηλιακός συλλέκτης που παρασύρθηκε από τον αέρα προσγειωθεί πάνω στην καινούργια BMW του ιδιοκτήτη του καταστήματος που του πούλησε τον ηλιακό θερμοσίφωνα, ίσως χρειασθεί να τον αποζημιώσει με ποσό πολλαπλάσιο του ΦΠΑ που «γλύτωσε». Το ίδιο θα ισχύσει και για περιπτώσεις ηλεκτροπληξίας από κακή κατασκευή του ηλεκτρικού μέρους του μπόιλερ, υγιεινής του νερού κλπ.

Η επαγγελματική πλευρά της αλυσίδας, δηλ. τα καταστήματα λιανικής και η παραγωγική βιομηχανία, έχουν να αντιμετωπίσουν άλλα προβλήματα. Κατ' αρχάς θέματα πληρωμής από τους πελάτες. Επιταγές, γραμμάτια, ανοιχτοί λογαριασμοί είναι όλα στον αέρα. Όσοι πωλούν δίχως παραστατικά δεν διαθέτουν κανένα μέσο πίεσης για να εισπράξουν τα οφειλόμενα από κακοπληρωτές. Ομοίως δεν έχουν έλεγχο των οικονομικών απαιτήσεων και της αποθήκης τους, πόσα πήραν και πόσα έδωσαν, με αποτέλεσμα να γίνονται θύματα κλοπής από πελάτες, υπαλλήλους, πωλητές κλπ. Το τεφτέρι της παλιάς εποχής, με τις συνθηματικές σημειώσεις οφειλετών και δόσεων για να μειωθεί ο κίνδυνος προστίμων σε ενδεχόμενη έφοδο και ανεύρεσή του από τον ΣΔΟΕ, σίγουρα δεν αρκεί για την σωστή παρακολούθηση υπολοίπων πελατών και αποθήκης.

Ο επιχειρηματικός κόσμος προσπάθησε μάταια να αποτρέψει την υπέρμετρη αύξηση του ΦΠΑ, ήταν θυμίζω 18% πριν γίνει 23%. Παρά τον υψηλό συντελεστή όμως αξίζει να είναι κανείς νόμιμος. Αν όχι για ηθικούς λόγους τότε για πρακτικούς.

** Ο κ. Ιορδάνης Παραδεισιάδης είναι Πρόεδρος της Ένωσης Βιομηχανιών Ηλιακής Ενέργειας (www.ebhe.gr)*